

много мъчно съобщение то. Колко работа је отишло, докѣ да се направи равенъ пѣтъ, прѣзъ такъви врѣхове, каквито са Сенъ-Готардъ и Симплонъ! Тоа пѣтъ тѣ се извишава, тѣ се снишава, тѣ минова по край страшни пропасти, тѣ по мостове, които висетъ надъ нѣкоја бѣздна, тѣ прѣзъ скали, които са пробити за това нѣшто. Наистина, много работа је отишло по симплонекій пѣтъ; нѣ сега по него ходетъ много лесно и безъ страхъ, та пѣтникъ тѣ не се умориава и не се страхова за животъ тѣ си, и се наслаждава съ чудни ти картини на планинска та природа.

М О Р И Е.

Който види прѣвъ пѣтъ моріе, отеднажъ ште се почуди на това най-величествено явление на земно то кѣбо. То је хубаво, кога отражава въ себе си небо то, слънце то и облацити и се простира камъ небосклонъ тѣ съ гладка и лъскава поврѣхнина, като стѣкло. То се види тогава, като че нѣма край и се сбира далече съ небо то, та око то не може да различи, кѣдѣ се свѣршова вода та и кѣдѣ се начина небо то. Моріе то је хубаво и тогава, кога вѣтръ тѣ залюлѣ поврѣхнината му; то је хубаво,

Видъ на моріе.

ако и да је страшно малко нѣшто. Голѣми ти вълни съ пѣнести гребени вѣрветъ една слѣдъ друга на бескрайни редове, вѣрветъ съ бучене на скалистий брѣгъ, като че искатъ да скочатъ на него; нѣ, като се оттласнатъ назадъ отъ твѣрдий каменъ, съ жалостенъ ревъ и пукотъ се растуроватъ пакъ въ моріе то и оставетъ мѣсто то си на други. Весело је да гледа човѣкъ, кога се залюлѣ и

се разиграе моріе то; весело је да слуша неговий страшенъ ревъ; нѣ само тогава је весело, когато стоишь на висока и здрава скала и знаешъ, че, колкото и да се надува, пакъ нѣма да